

CÁC THÁNH VÀ HỒN CHỖ NG NỖC TR

Trần Mạnh Duy

Tôi nhớ tôi rất say mê đọc truyện các vị thánh. Cho tôi bây giờ, tôi có thể kể thuở lòng nhớ u truyện vị các ngài. Nhớ càng đọc, càng suy ngẫm các thánh, tôi càng cảm nhận ra rằng các ngài cũng chỉ là những con người. Họ cũng có những quá khứ có thể nói là tội lỗi, đáng trách.

Thí dụ, quá khứ của Augustine, một chàng trai hào hoa, phóng đãng, là vị niềm tin, và bê tha tình cảm. Quá khứ của Phaolô, một Pharisêu cuồng tín đã hằng say bết bết, trừ dục các Kitô hữu tiên khởi. Và quá khứ của Phêrô, người môn đồ đầu tiên yêu mến, tín nhiệm giao cho điểu hành Giáo Hội, những lỗi là một anh thuyền chài bết bết, nóng nảy, và hèn nhát. Cho một câu hỏi của một người gái cũng làm ông một hốt can đảm mà chối từ. Đó là những đấng thánh, những thánh nhân với những quá khứ không “thánh thiện”, không “rực rỡ” tí nào.

Thế những tôi vẫn bị thu hút và hấp dẫn bởi quy tắc tâm thay đổi của những con người này. Điểu làm tôi say mê là những thánh thiện, những lỗi của những đấng bết quá khứ và chấp đi tội của họ. Gioan đã cho biết trong Khuyết Huyền và gọi họ là “những người tôi đau khổ làm lao mà đấng, họ giết áo và tẩy áo trong máu Con Chiên”. (Khuyết Huyền 7:14). Họ đồng đứng lên “đấng trỗi dậy vàng và trỗi dậy một Con Chiên, mình mặc áo trắng tinh, tay cầm nhánh lá thiên tuế,” (Khuyết Huyền 7: 9). Những điểu này là cho tôi một xác tín khác, đó là sự thánh thiện thuở của mọi người, bết kể họ là những ai và có quá khứ như thế nào. Sự thánh thiện này có một giọng nói bết bết với những gì Máttêu đã ghi trong bài giảng trên núi:

1Thầy dân chúng thì Ngài lên núi. Ngài ngồi xuống và môn đồ đứng bên Ngài.

2Ngài mở miệng dạy họ rằng:

3Phúc cho những kẻ có tin cậy khó nghèo, vì nước trời là của họ.

4Phúc cho những kẻ hiền lành, vì họ sẽ được để làm công việc.

5Phúc cho những kẻ đau lòng, vì họ sẽ được an ủi.

6Phúc cho những kẻ đói khát công chính, vì họ sẽ được no đủ.

7Phúc cho những kẻ bết từ những xót, vì họ sẽ được thanh tẩy.

8Phúc cho những tinh sạch trong lòng, vì họ sẽ thấy Thiên Chúa.

9Phúc cho những kẻ tác tạo hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.

10Phúc cho những kẻ bắt bớ vì sự công chính, vì Nước Trời là của họ.

11Phúc cho các người khi người ta sỉ nhục các người, và bắt bớ, để rồi nói xấu về họ và các người mà tất cả là vì Chúa.

12Hãy vui sướng và hân hoan, vì phần thưởng các người lớn hơn trên trời: vì cũng như thế, chúng đã bắt bớ các tiên tri, tiên báo và các người. (Mt 5, 1-12)

Một điều khi nhìn thấy ai quy tâm theo đuổi sự thánh thiện như họ ra là, những đòi hỏi Chúa Giêsu vẫn nêu trên đời này là những gì mà Gioan gọi là đau khổ lớn lao, là hành động “giết áo trong máu Con Chiên” (Khởi Huyền 7:14). Tuy nhiên, những đòi hỏi này vẫn phải phù hợp, vẫn phải nhân ái, và cũng vẫn phải sống. Xem những gì Chúa nói và Chúa mong muốn không quá sức mọi người, Ngài gọi đó là: “Ách ta êm, gánh ta nhẹ” (Mt 11:30).

Vậy nên thánh, làm thánh có khó lắm không? Chắc chắn là không khó lắm mà cũng không dễ lắm, những đòi hỏi mà tất cả người: cả người sống tốt, cả người sống nên nên gọi là mình. Đòi hỏi này cần thiết cho bắt đầu, bắt đầu hoàn thành sự sống nào, và bắt đầu trở nên hợp nào. Không ai có thể nên thánh mà không phải là người, phải chấp nhận, phải hy sinh. Thánh Augustine đã khẳng định về điều này trong cái nhìn tổng quát: “Thiên Chúa không cần ý kiến của bạn khi dâng lên bạn. Những điều đó của Ngài, Ngài cần sự sống tác của bạn”. Tóm lại, chính những việc làm như noi, sự trung thành và can đảm trong việc thực hành những lời khuyên Phúc Âm của ta đến với sự thánh thiện và gần Chúa hơn. Và đây cũng là linh đạo của Thánh Têrêsa Hài Đồng Giêsu, tiên báo của Hội Thánh: “Làm mọi việc như với tình yêu lớn lao”.

Làm những việc như noi, và làm với tình yêu lớn lao. Trở lại những lời khuyên Phúc Âm, đó chính là:

-Sống với tinh thần nghèo khó. Không tham lam, không màng gì sang phú quý.

-Sống hiền lành với mọi người. Không chống lại người ác, những thù địch với ta.

-Sống với tin tưởng, phó thác vào tình thương nhân lành của Cha trên trời, dù đôi khi gặp những thử thách, đau đớn.

-Sự công bằng, không bất công, không làm thiệt hại cho người khác.

-Sự khoan dung, biết xót thương người nghèo khổ cùng quẫn, đói khát, bệnh tật, nghèo túng.

-Sự trong sạch, không đả lòng chi u theo nhu cầu đòi hỏi của đời sống.

-Sự hiền hòa, hòa thuận với mọi người.

-Sự trung thành trong nhu cầu gian nan, bất biến và thách thức vì Chúa.

Một điều u hại xã hội nhân bản, hại xã hội con người, và gây tổn hại cho nhu cầu sống của con người. Đó là Chúa Giêsu sau khi đi ra khỏi vùng yêu sách của con người thánh thiện, Ngài biết trước có nhu cầu khó khăn, thách thức, hy sinh nên đã nói tiếp:

11Phúc cho các người khi người ta sỉ nhục các người, và bất biến, một điều u nói xấu đi u với các người một cách lừa dối vì Cha.

12Hãy vui sướng và hân hoan, vì phần thưởng các người lớn hơn trên trời: vì cũng như thế, chúng đã bất biến các tiên tri, tiên báo của các người. (Mt 5, 11-12)

Đoàn người đông đảo thánh thiện và Bên Hiện Chỗ Ng N C Tr, là lý do gọi tất cả chúng ta. Thánh Augustine có lẽ khi suy ngẫm về vị nhân nh c tr i nh v y, nên đã thức dậy mình: “Ông kia bà n nên thánh đ c, thì sao tôi lại không?”
